

Polska Izba Komunikacji Elektronicznej

Propozycja (pozycja nr 46 w tabeli) PIKE dotycząca art. 58 ust. 3 Pt – nie została zaimplementowana do Założeń Ministerstwa. Izba podtrzymuje w tym zakresie swoje stanowisko. Pozwalamy sobie ponownie przedstawić to zagadnienie. W art. 58 Pt proponujemy dodać ustęp 3 w następującym brzmieniu: *Właściciel, użytkownik wieczysty lub inna osoba władająca nieruchomością nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać osobom, posiadającym tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub jej części, dostępu lub korzystania z usług telekomunikacyjnych świadczonych użytkownikom przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.*

Wprowadzenie tego rodzaju zapisu umożliwi użytkownikom skonkretyzowanie ich uprawnień do korzystania z usług telekomunikacyjnych. Zapis ten urzeczywistnia również założenia społeczeństwa informacyjnego.

Propozycja (pozycja nr 71 w tabeli) PIKE dotycząca art. 132 ust. 3 Pt – została zaimplementowana do Założeń Ministerstwa (punkt 10.1 – Rozporządzenie określające warunki techniczno-eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiowych i telewizyjnych – str. 23) w takim zakresie, iż delegacja z art. 132 ust. 3 Pt ma mieć charakter fakultatywny. W opinii Izby zasadniejsze jest zrezygnowanie w ogóle z tej delegacji. Realizacja delegacji niepotrzebnie spowoduje powstawanie sztucznych barier w rozwoju nowych technologii i usług.

Propozycja (pozycja nr 80 w tabeli) PIKE dotycząca art. 140 ust. 3 Pt – nie została wprost zaimplementowana do Założeń Ministerstwa. W Założeniach Ministerstwa znajduje się odniesienie do art. 140 Pt, jednak wydaje się iż jest to błąd redakcyjny. Punkt 3.4. - Współkorzystanie z infrastruktury odnosi się w treści de facto do art. 139 Pt (Współkorzystanie z infrastruktury), art. 140 Pt odnosi się do dostępu do cudzej nieruchomości. W związku z faktem, iż zaproponowana przez PIKE zmiana jest istotna ze względu na efektywność dostępu do cudzej nieruchomości należy jeszcze raz podkreślić Ministerstwu jej istotne znaczenie. Stanowisko PIKE poparte jest w tym zakresie także poglądem doktryny (na konieczność doprecyzowania art. 140 ust. 3 Pt zwraca uwagę Stanisław Piątek „Prawo telekomunikacyjne – Komentarz, 2 wydanie, Warszawa 2005, str. 784). Warto przypomnieć, że w swojej propozycji PIKE postulowała nowelizację art. 140 ust. 3 Pt w następujący sposób: *Korzystanie z nieruchomości, o której mowa w ust. 1, jest odpłatne, chyba że linia lub urządzenia telekomunikacyjne służą zapewnianiu telekomunikacji podmiotowi mającemu tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub lokalu wchodzącego w skład tej nieruchomości.*

Powyższa zmiana powinna usunąć wątpliwość, co do znaczenia obecnie używanego w tym przepisie wyrażenia „użytkownik nieruchomości”, które może być interpretowane w ten sposób, iż chodzi wyłącznie o osobę, której przysługuje bądź to prawo użytkowania wieczystego, bądź też prawo użytkowania będące prawem rzeczowym określonym w art. 252-284 Kodeksu cywilnego. Wątpliwości tego rodzaju pojawiły się w praktyce stosowania prawa, w tym również w orzecznictwie sądowym. Tymczasem ze względu na cele, jakie przyświecają ustawie Prawo telekomunikacyjne, w szczególności upowszechnianie i ułatwianie dostępu do usług telekomunikacyjnych, umacnianie konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych z korzyścią dla konsumentów oraz przelamywanie pozycji monopolistycznej operatora dominującego, przepis ten powinien dotyczyć wszystkich użytkowników posiadających tytuł prawny do nieruchomości, w szczególności posiadających spółdzielcze tytuły do korzystania z nieruchomości.

Ministerstwo w Założeniach zwróciło uwagę na konieczność zmian w istniejących przepisach Pt dotyczących, tajemnicy telekomunikacyjnej, obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego (punkt 15, str. 31 Założeń). Ministerstwo na tym etapie prac nie odniosło się w sposób bezpośredni do propozycji PIKE.

Zmiany zaproponowane przez Izbę w piśmie z dnia 10 stycznia 2006 r. są naszym zdaniem bardzo istotne i powinny zostać uwzględnione w pracach nad nowelizacją.

W tym miejscu należałoby zwrócić Ministerstwu uwagę na konieczność uwzględnienia w toku prac problemu „tajemnicy przedsiębiorstwa” w odniesieniu do przepisów Pt (w szczególności art. 9 Pt oraz art. 207 Pt), ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz. U. z 2003r., nr 153, poz. 1503 z późn., zm. - w szczególności art. 11 ust. 4) oraz ustawy z dnia 22 stycznia 1999r., o ochronie informacji niejawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2005r., nr 196, poz. 1631 z późn. zm. – w szczególności art. 2 punkt 2). Obecne przepisy są na tyle szerokie, iż umożliwiają uznanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego prawie wszystkich danych jako tajemnicę przedsiębiorstwa i na tej podstawie pozwalają ograniczyć stronie wgląd do akt w trakcie postępowań toczących się przed Prezesem UKE. W obecnym stanie prawnym udostępnienie stronom postępowań akt sprawy oznaczonych jako tajemnica przedsiębiorstwa obarczona jest ryzykiem odpowiedzialności odszkodowawczej Prezesa UKE wobec przedsiębiorcy. Obecna praktyka wskazuje, iż przedsiębiorcy uznają prawie wszystkie informacje za tajemnicę przedsiębiorstwa, co utrudnia w niektórych przypadkach przeprowadzenie postępowań toczących się przed Prezesem UKE z zachowaniem prawa do zaznajamiania się przez strony ze wszystkimi materiałami, które znalazły się w aktach sprawy (art. 73 kodeksu postępowania administracyjnego). Naszym zdaniem zmiany powinny doprowadzić do umożliwienia efektywniejszego wpływania Prezesa UKE na proces uznawania przez przedsiębiorców poszczególnych danych i informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa.

Na etapie późniejszych prac Ministerstwa nad zmianami w przepisach dotyczących kwestii dotyczących obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego sugerujemy zmianę Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 czerwca 2005r., w sprawie planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń (Dz. U. Nr 122, poz. 1029). W obecnym stanie przedmiotowe rozporządzenie wprowadza obowiązek sporządzania kilku planów rejonowych (dla każdego województwa osobno) przez przedsiębiorcę wykonującego działalność telekomunikacyjną na jednym lub kilku obszarach, które przekraczają granice administracyjne powiatu (paragraf 3 ust. 4). Naszym zdaniem zmiany powinny pójść w kierunku wprowadzenia obowiązku (przy założeniu, iż obowiązek ten zostanie utrzymany po planowanych zmianach) sporządzania w takim przypadku jednego planu (skutek: ułatwienie wypełniania obowiązków przez przedsiębiorcę oraz mniejsze koszty funkcjonowania dla przedsiębiorcy).

Nowym elementem jest propozycja Ministerstwa dotycząca zmian w terminologii obejmującej dystrybucję programów (str. 21 Założeń). Ujednoczenie terminologii rozpowszechniania i rozprowadzania zaproponowano, ale w odniesieniu do telewizji cyfrowej. Tymczasem definicje te wymagają generalnej rewizji we wszystkich ustawach regulujących działalność medialno – telekomunikacyjną, w tym szczególnie w ustawie o radiofonii i telewizji. Dodatkowo, w ustawie o prawie autorskim usługa rozprowadzania programów jest określana jako reemisja. Wielość definicji zbliżonych lub wręcz takich samych usług w różnych aktach prawnych, powinna zostać przez ustawodawcę kompleksowo uporządkowana.